

EPISTOLA
SOBORNICEASCĂ
A SFÂNTULUI
APOSTOL
IACOB

versificare și ilustrații de **ANI-ELIZA BUSUIOC**

Editor: Narcisa-Mihaela Cădă
Redactor corector: Ana Pascu
Grafician: Corina Petre
Tehnoredactor: Ștefan Gherasim
Lector de specialitate: Arhim. Chiril Lovin

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Epistola sobornicească a Sfântului Apostol Iacob / versificare

și il. de Ani-Eliza Busuioc. - București : Basilica, 2025

ISBN 978-606-29-0566-8

I. Busuioc, Ani-Eliza (text ; il.)

087.5

2

ISBN 978-606-29-0566-8

© Editura BASILICA a Patriarhiei Române, 2025

www.cartibisericesti.ro

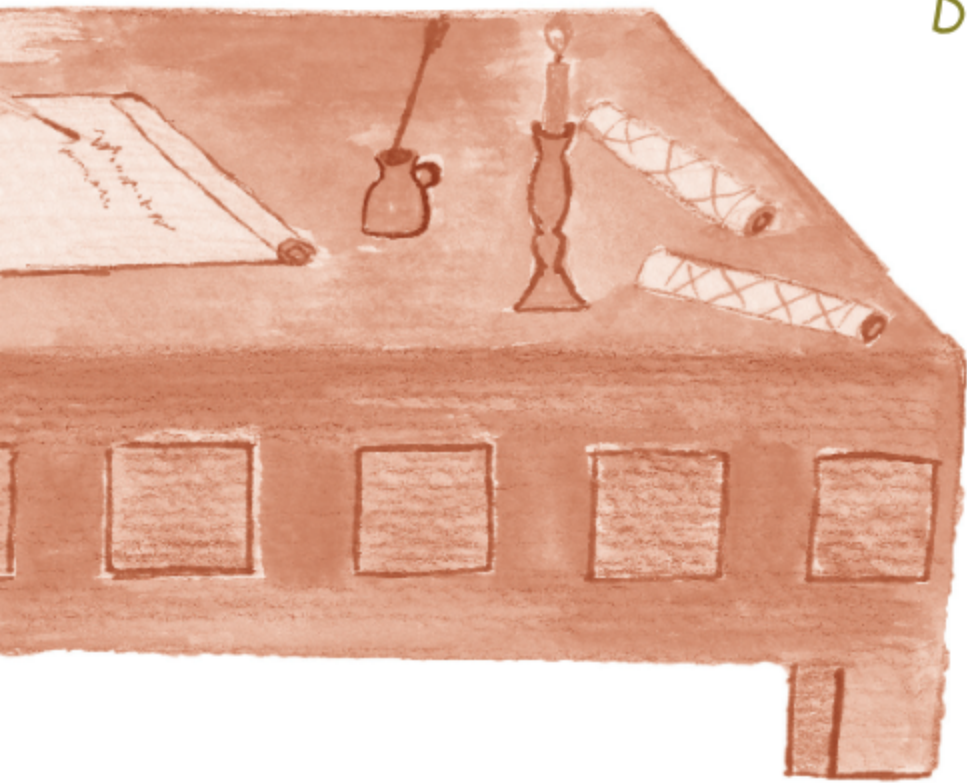
editura@patriarhia.ro

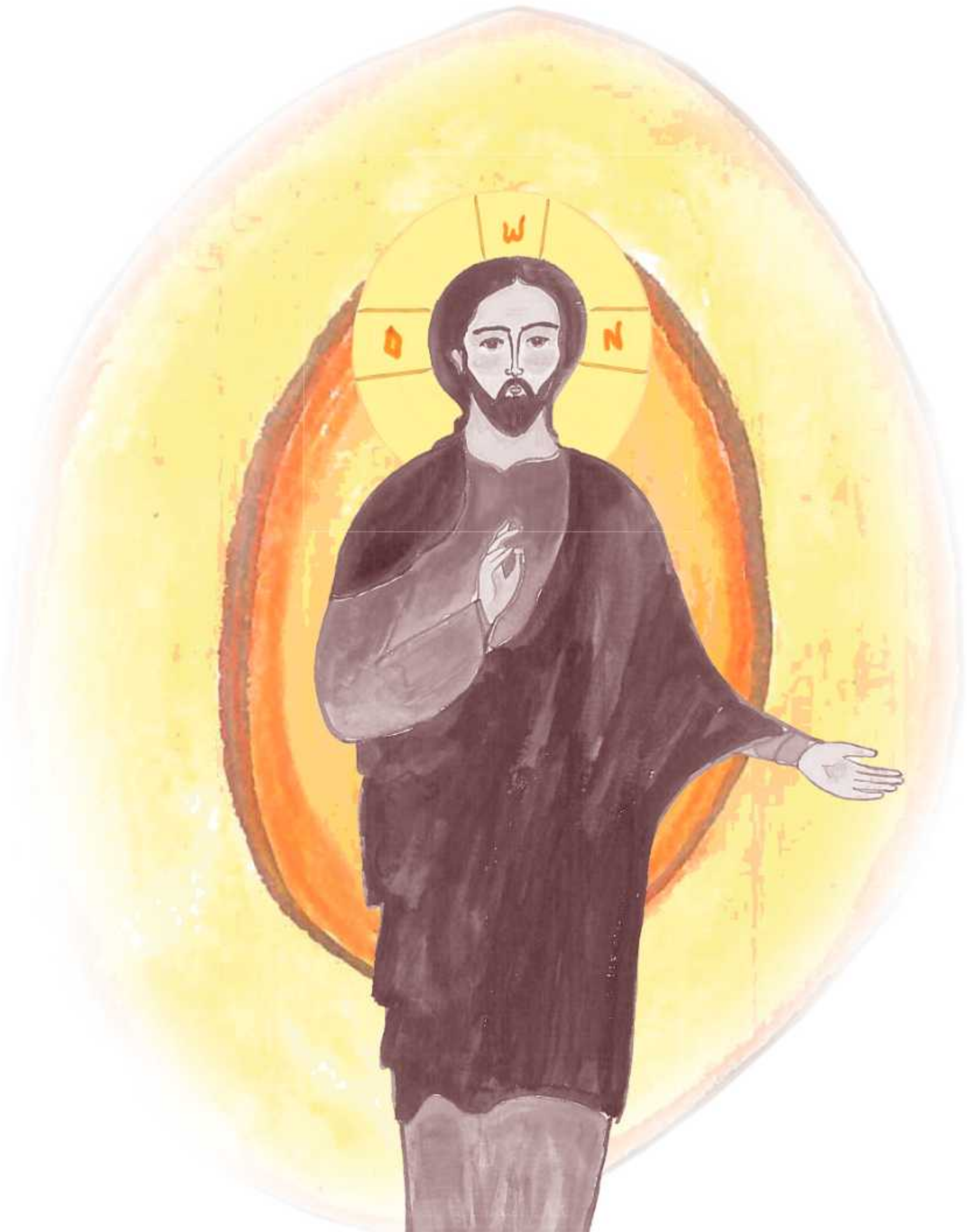
l.

*Iacob, robul lui Dumnezeu
și al Domnului Iisus Hristos, Fiul Său,
celor douăsprezece seminții credincioase
din lumea-ntreagă, salutări călduroase!*

*Frații mei iubiți,
Mare bucurie să socotiți
Când vă necăjesc diverse ispite
Sau amenințări cumplite!
A credinței voastre încercare
În suflete vă cultivă răbdare,
Iar prin răbdare deplină vă desăvârșiți,
Devenind întregi, de nicio virtute lipsiți.*

*Dacă cineva dintre voi e de înțelepciune lipsit,
Să o ceară de la Dumnezeu, smerit,
Fiindcă El dă tuturor, fără deosebire și-nfruntare,
Ce este mai bine pentru fiecare.
Să ceară însă cu credință, de nicio îndoială înfrânt,
Ca să nu fie ca valul mării, spulberat mereu de vânt.
Degeaba cere omul neîncrezător,
Fără credință nu va primi de la Dumnezeu ajutor,
Fiind pe orice drum șovăitor.*

*Fratele smerit să se bucure în sinea sa
Că Domnul mult îl va înălța,
Iar bogatul să nu se-ncreadă în avere,
Ci cu smerenie în Domnul să spere,
Pentru că bogăția ca floarea ierbii va pieri,
Sub soarele arzător se va usca și va păli,
Așa bogatul în multe griji repede se va veșteji.
Bărbatul care rabdă ispita este fericit,
Căci răbdând, de rele va fi curățit
Și va lua cununa vieții negreșit,
Promisă celor care L-au iubit.*

*Nimeni să nu spună că e ispitit de Dumnezeu,
Sau Domnul e de vină pentru al lui rău,
Pentru că Dumnezeu nu e atins de rele,
Nici nu ispitește pe nimeni cu ele,
Ci fiecare este chiar de pofta sa ademenit
Și în suflet lasă păcatul să-i fie zămislit.
Apoi păcatul, odată săvârșit,
La moarte-l duce negreșit.*

*Frații mei preaiubiți,
Să nu vă înșelați, nici să nu greșiți
Crezând că darul bun, desăvârșit,
N-ar fi din cer venit.
El nu se poate pogorî decât de sus,
De Părintele Luminilor trimis,
De la Cel în Care nu este schimbare
Sau vreo umbră de mutare.
După voia Sa El ne-a născut,
Prin cuvântul adevărului ne-a făcut,
Ca să fim făpturilor Lui început.*

